

РЕШЕНИЕ

№ 4919

гр. София, 19.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 11.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **6705** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.226 от АПК във вр. с чл.22 ал.7 от Закона за енергетиката и чл.147 ал.1 от Наредба № 3/2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Образувано е, след като с Решение № 6994/12.07.2022г. по адм.дело № 9739/2021г. по описа на Върховен административен съд е отменено Решение № 4192/24.06.2021г. по адм.дело № 3334/2021г. на Административен съд София – град (АССГ), образувано по жалба на "Електроенергиен системен оператор" ЕАД срещу Решение № Ж-177//25.02.2021г. на КЕВР и делото е върнато за ново разглеждане на друг състав от АССГ, при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в решението на касационната инстанция.

С жалбата на „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД („ЕСО“ЕАД), се оспорва решение № Ж-177 от 25.02.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката, във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, на дружеството са дадени следните задължителни указания:

- В 7-дневен срок „ЕСО“ ЕАД да оттегли искането си да му бъде заплатена сумата от 7848 лв. с ДДС за услуга “проучване на условията и начина на присъединяване на обект към преносната мрежа“, като изискване преди да съгласува условията за присъединяване на ВтеЦ в имот 66682.136.14 в [населено място], общ.С., обл.Б. (по т.1 от решението на КЕВР).

- В 25-дневен срок след получаване на решението „ЕСО“ ЕАД съгласно чл.53

ал.3 от Наредба № 6, да съгласува условията за присъединяване на ВтЕЦ, заявени на основание чл.53 ал.1 от Наредба № 6/24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, с писмо изх.№ 3351/23.04.2020г. от ЕР Юг, да изготви и представи писмено становище за присъединяване на „Дубъл енерджи 1“ ЕООД за заявения обект ВтЕЦ в имот 66682.136.14 в [населено място], общ.С., обл.Б., да сключи предварителен договор със задължения на страните, съответстващи на разпоредбите на чл.116ал.3 от ЗЕ, да изпрати съответните документи на ЕР Юг (по т.2 от решението на КЕВР).

- В 7-дневен срок след приключване на дейностите по т. 1, т.2 и т.3, „ЕСО“ЕАД да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им (т.4 от решението на КЕВР).

В жалбата се сочи, че оспореното решение е незаконосъобразно, поради постановяването му при неспазване на административнопроизводствените правила – нарушение на чл. 35 от АПК, тъй като КЕВР е постановила акта си, без да изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая, като не е обсъдила доводите на жалбоподателя за наложителна реконструкция и подмяна на съоръженията в подстанция „С.“ и извод „С.“ 20 киловолта и съответно за необходимостта от извършването на проучване за условията за присъединяване и за сключване на предварителен договор за присъединяване. Твърди се и противоречие с материалния закон, след като КЕВР е приела, че съгласуването от операторите на разпределителни мрежи с оператора на преносната мрежа на условията за присъединяване на електрическа централа към разпределителната мрежа средно напрежение не представлява проучване за присъединяване на обекта към преносната мрежа, респ.и че няма нормативно основание за плащане. Жалбата съдържа и подробни съображения, анализиращи нормите на Наредба № 6/24.02.2014г. и на чл.116а от Закона за енергетиката (ЗЕ) и аргументиращи тезата, че следва да се приложи реда по чл.116а ЗЕ във вр. с във вр. с чл.104 ал.1 и чл.102 от Наредба № 6/2014г., което е задължен да извърши оператора на преносната мрежа и да определи условията за присъединяване, след като се иска присъединяване към съществуваща подстанция високо напрежение на средно напрежение, собственост на оператора на преносната мрежа и се налага увеличаване на присъединявателната мощност на същата и подмяна на съоръжения за присъединяване. Жалбоподателят се позовава и на чл.102 ал.4 от Наредба 6, която определя, че в тези случаи, освен подаването на искане за проучване за присъединяване, се подават и документи, изискуеми по реда на част Трета от Наредбата. Искане се от съда оспореното решение да бъде отменено и преписката да се върне на КЕВР със задължителни указания по приложението на закона. Претендират се разноски.

В съдебно заседание при новото разглеждане на делото, жалбоподателят, чрез процесуалния му представител адв. Т., поддържа жалбата и изразява становище за незаконосъобразност на оспорения акт. Претендира разноски по делото, съобразно представен списък на разноските, по реда на чл. 80 от ГПК. Подробни доводи се развиват в представена писмена защита от адв.И., надлежно упълномощена. В писмената защита се поддържа, че КЕВР е приложила незаконосъобразно процедурата по присъединяване на отделните електрически обекти, както и че на основание чл.102 ал.3 от Наредба № 6/24.02.2014г. следва да се заплаща цена на услугата по проучване по ал.1. Поддържа се и противоречие на оспореното решение с

целта на закона, тъй като не е осигурена равнопоставеност между отделните категории енергийни предприятия.

Ответникът - Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, чрез процесуалния му представител - юрисконсулт Б., моли жалбата да бъде отхвърлена, като поддържа доводите в писмени бележки, представени при предходното разглеждане на делото. Прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.

Заинтересованата страна – „Дубъл Енерджи 1“ ЕООД, редовно призована, не се представлява, като в писмено становище, чрез пълномощник – адв.Р. от АК С., моли съда да отхвърли жалбата. Претендира разноски за адвокатско възнаграждение, съобразно представен списък и прави възражение на прекомерност на разноските на жалбоподателя и ответника.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 66 състав, приема за установено от фактическа страна следното:

Производство пред КЕВР е образувано по жалба на „Дубъл Енерджи 1“ ООД с вх.№ Е-12-00-458/31.07.2020, съобразно която дружеството е отправило заявление за присъединяване на електрическа централа - вятърен генератор който ще бъде инсталиран в имот 66682.136.14, находящ се в [населено място], общ.С., с инсталирана мощност 1500 kW. С писмо от 13.05.2020г. на Електроразпределение Юг ЕАД КЕЦ-К. „Дубъл Енерджи 1“ ООД било уведомено, че следва да заплатят сумата от 7848лв , представляващи цената, на която ЕСО ЕАД ще извърши проучване по искане за присъединяване. Заплащането на тази цена се оспорва от „Дубъл енерджи 1“ ООД, тъй като не се касае за искане за присъединяване, а за съгласуване на определените от ЕР Юг ЕАД условия за присъединяване на обект.

По жалбата е образувана преписка и извършена проверка, в хода на която, КЕВР, на основание чл. 142, ал. 5 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, е поискала допълнителна информация от „ЕСО“ ЕАД, в поредица от точки – от 1 до т.11, като в т.10 от писмо от 27.08.2020г. КЕВР е изискала от „ЕСО“ ЕАД да направи сравнение на обхвата на включените дейности при проучване на условията за присъединяване на централи от ВЕИ с обща инсталирана мощност до 15 MW от Решение на КЕВР № Ц-27/28.07.2016г. и дейностите, свързани със съгласуване, съгласно чл.53 ал.2 от Наредба № 6/24.02.2014г. на Втец с мощност до 1,5 MW, предвидена за присъединяване от ЕР Юг ЕАД към съществуваща ЕЛ 20 kV“С.“ от тяхната разпределителна мрежа, захранван от подстанция „С.“, собственост на ЕСО ЕАД.

На 09.09.2020 г. в КЕВР е получено писмо от „ЕСО“ ЕАД, съдържащо исканата информация, като в същото е изразено становище, че е необходима реконструкция и подмяна на съоръжения в подстанция „С.“ и извод „С.“ 20 kV, наложени от присъединяването на Втец на „Дубъл енерджи 1“ ООД. В отговор на искането на КЕВР, по т.10 е посочено, че присъединяването на ВЕИ централи към електроразпределителната мрежа не може да се извършва единствено на основание предоставените искания за съгласуване, по смисъла на чл.53 ал.2 от Наредба № 6/24.02.2014г., на база условията за присъединяване, определени от електроразпределителното дружество, а се извършва по реда на част Трета на Наредба № 6, с подаване на писмено искане за проучване по реда на Част Трета от Наредба №6.. Допълнително е изразено становище, че проучването на условията за

присъединяване на централи от ВЕИ с определена мощност (с мощност до 15 MW), независимо дали са присъединени директно към електропреносната мрежа или към електроразпределителната мрежа, изисква идентична заетост на персонал на оператора на преносната мрежа, което обосновава заплащане на цена за услугата. Като приложение към този отговор от страна на ЕСО ЕАД е представено тяхно писмо до КЕВР от 05.05.2016г., в което са обосנוвали обхвата на дейностите за осъществяването на проучването за присъединяване, заетост на технически специалисти, часови ставки, човечасови и брой специалисти, участващи в изпълнението на дейстите по проучването (л.31-38 от а.д.334/2021г., л.47-49 от а.д. 6705/21г.) във връзка с издаването на Решение № Ц-27/2016г. на КЕВР..

В хода на проверката от страна на КЕВР е установено, че за проучване на условията за присъединяване на обект – ВтеЦ с инсталирана генерирана мощност до 15 MW „Дубъл енерджи 1“ ООД на 24.01.2020г. е подало искане за проучване на условията за присъединяване до Електроразпределение Юг ЕАД, като за услугата е заплатило сумата от 925 лв. с фактура № [ЕГН]/24.01.2020г. От страна на ЕР Юг ЕАД са определени условията и мястото на присъединяване на обекта – стълб 96/6 на ЕЛ „С.“ 20 Kv от електроразпределителната мрежа на ЕР Юг. Тъй като „С.“ 20 kV се захранва от подстанция „С.“ 110/20 kV , собственост на ЕСО ЕАД , с писмо изх. № 3350/23.04.2020г. дружеството е изпратило, на основание чл.53 ал.2 от Наредба № 6/24.02.2014г. за съгласуване на определените от ЕР Юг условия за присъединяване на ВтеЦ. С писмо от 05.05.2020г. ЕСО ЕАД уведомило ЕР Юг ЕАД, че във връзка с пистъпилото искане за проучване на обект на ЕР Юг - вятърен генератор с инсталирана мощност от 1500 kW, предвиден за инсталиране в имот 66682.136.14, находящ се в [населено място], общ.С., към преносната електрическа мрежа, е необходимо да се заплати сумата от 7 848 лв. за извършване на услуга - „проучване на условията и начина на присъединяване на Вашия обект.“. Съобразно писмото на ЕСО ЕАД, след представяне на документ за платена цена за проучване, ще се разгледа искането на ЕР Юг и ще се представи предварителен договор за условията на присъединяване на заявения обект.

На основание чл. 145, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката е изготвен доклад от Дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ с вх. № Е-ДК-258/22.02.2021 г. до председателя на КЕВР.

На 25.02.2021 г. е проведено закрито заседание на КЕВР, на което е разгледана административна преписка, образувана по жалба с вх. № Е-1200-458 от 31.07.2020 г., подадена от „Дубъл енерджи 1“ ЕООД и е прието оспореното в настоящето производство решение № Ж-177 от 25.02.2021 г.

С решението на КЕВР, във вече посочените указания по т. 1, т.2 и т. 4, по отношение на ЕСО ЕАД, като и в т.3 и в т.5, са дадени задължителни указания и на „Електроразпределение Юг“.

В решението си КЕВР е посочила, че процедурата по съгласуване, предвидена в чл.53 ал.2 от Наредба № 6/24.02.2014г., не представлява проучване на условията за присъединяване и поради това не съответства на включените по обем и количество разходи в одобрената от страна на КЕВР цена на ЕСО ЕАД по позиция 2.1 – „Проучване на присъединяване на електрически централи от ВЕИ с обща инсталирана генераторна мощност до 15 MW включително“, на стойност 7848 лв. от Решение № Ц-27/28.07.2016г. Обосновано е в решението на КЕВР, че съгласуването е предвидено единствено да информира ЕСО ЕАД за възникналото му задължение за

присъединяването на конкретния обект на производител, с позоваване и на чл.116 ал.3 от ЗЕ, съобразно която норма оператора на електропреносната мрежа, респ. и оператора на електроразпределителната мрежа, е длъжен да извършва разширението и реконструкцията на преносната и разпределителната мрежа, свързани с присъединяването на обекти на производители, до мястото на присъединяването. Прието е от КЕВР, че изискването за заплащане на цена за съгласуването, съгласно чл.53 ал.1 от Наредба № 6, няма нормативно основание и подобна цена не е определяна от КЕВР. Приела и е забавен/неспазен срок от 25 дни от страна на ЕСО ЕАД, предвиден в чл.52 ал.3 от вече посочената Наредба 6.

По делото не се спори, че ЕСО ЕАД е титуляр на лицензия №Л-419-04 от 18.12.2013г. за дейността „пренос на електрическа енергия“, както и че едно от основните задължения на преносния оператор, съгласно ЗЕ и издадената му лицензия е присъединяването на обекти на клиенти и производители към електропреносната мрежа. Не се спори и че с Решение № Ц-27/28.07.2016г. на КЕВР, публично достъпно на сайта на Кевр, по заявление на ЕСО ЕАД е утвърден ценоразпис за извършване на услугата „проучване на условията за присъединяване на обекти на клиенти и обекти на производители към електропреносната мрежа“, на основание чл.51 ал.6 от Наредба № 6/2014г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното.

Жалбата е допустима за разглеждане, подадена е от активно легитимирано да обжалва лице, адресат на оспорения индивидуален административен акт , като въпроса за допустимостта на опорването е решен при първото разглеждане на делото. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

На основание чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното Решение № Ж - 177/25.02.2021 г. на КЕВР, е издаден от компетентен орган.

Съгласно чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката, КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5 когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.). В случая, изискванията на Наредбата – чл. 144 и сл. са спазени – изготвен е доклад и е проведено закрито заседание на КЕВР, на което е прието обжалваното в настоящето производство решение.

Решението е незаконосъобразно, поради неспазване на установената форма и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

По същество в оспорения акт липсват фактически основания - такива, въз основа на които да може да се установи по какъв начин административния орган е достигнал до задължителните указания, дадени на жалбоподателя в оспорените точки от

решението. При това съдържание на обстоятелствената част на решението и непълнотата на изложените в нея доводи, липсва възможност да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

Във връзка с доводите в жалбата, че КЕВР е постановила акта си в нарушение на чл. 35 от АПК, а именно при неизясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая, съдът отбелязва, че в производството пред административният орган са събрани всички необходими документи, но същите не са анализирани в пълнота, поради което и обстоятелствата по случая в решението са изяснени частично и недокрай, което е довело до необоснованост на правните изводи в решението и незаконосъобразност на дадените задължителни указания, поради което и решението на КЕВР е постановено в несъответствие с материалния закон.

Съгласно чл.51 ал.6 от Наредба № 6/24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи всяко проучване на условията и начина на присъединяване на електрическа централа към електрическата мрежа се заплаща по ценоразписа на услугите на съответния мрежови оператор, утвърден от КЕВР. Въз основа на заявление на ЕСО ЕАД като оператор на преносна мрежа до КЕВР, с вече посоченото Решение № Ц-27/28.07.2016г. КЕВР е утвърдила цена на услугата „проучване на условията за присъединяване“ съобразно ценоразписа, представен от ЕСО ЕАД и обосновката на разходите за услугата. В т.2.1 от решението на КЕВР е утвърдена цената на тази услуга за „проучване за присъединяване на електрически централи от ВЕИ с обща инсталирана генераторна мощност до 15 MW включително“, което е именно 7 848 лв., толкова, колкото ЕСО ЕАД е поискал да му бъде заплатена, многократно подчертавайки в кореспонденцията си както до оператора на електроразпределителната мрежа, така и до регулатора, че това е заплащане за проучване на условията за присъединяване, а не за съгласуване на условията за присъединяване.

КЕВР е игнорира напълно информацията, съдържаща се в писмо изх. № ЦУ-ЕСО-3198/09.09.2020г. на ЕСО ЕАД, заведено в КЕВР под № Е-12-00-458/09.09.2020г. (представено с административната преписка – л.28-30 от а.д.3334/2021г. и па настоящето дело) и изместила същината на правния спор до това: следва ли да се заплаща за съгласуване на условията за присъединяване по реда на чл.53 ал.2 от Наредба № 6/2014г., съгласно която норма, (в приложимата редакция, в сила от 04.10.2016 г., изм. - ДВ, бр. 55 от 2023 г., в сила от 27.06.2023 г .) операторът на преносната мрежа съгласува условията за присъединяване на електрическата централа към електроразпределителната мрежа средно напрежение и сключва предварителен договор за присъединяване в срок от 25 дни.

Спорът в действителност по делото е относно приложимия ред от Наредба № 6/2014г. за присъединяването на обекти на оператора на електроразпределителната мрежа към преносната мрежа, разрешаването на който е свързан със заплащане на цена на услуга.

КЕВР не е определила, съобразно събраните в производството доказателства, за какъв присъединяван обект на оператора на разпределителните мрежи по чл. 116а ЗЕ става въпрос в конкретния случай и оттам – кой е приложимия ред по Наредба № 6/2014г.

Съгласно чл.116а от Закона за енергетиката в приложимата редакция, операторът на електропреносната мрежа е длъжен да присъединява обекти на оператор на електроразпределителна мрежа във връзка с разширяване, реконструкция и модернизация на електроразпределителните мрежи, както и за присъединяване към тях на обекти на производители и клиенти на електрическа енергия (ал.1), като присъединяването по ал. 1 се осъществява при сключен договор между оператора на електропреносната мрежа и оператор на електроразпределителна мрежа по цени за присъединяване, утвърдени от комисията, съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3.(ал.2) и условията и редът за присъединяване на обектите по ал. 1 към електропреносната мрежа и за сключване на договорите по ал. 2 се уреждат с наредбата по чл. 116, ал. 7 (ал.3).

Съгласно чл.102 ал.1 от Наредба № 6 присъединявани обекти на операторите на разпределителните мрежи по чл. 116а ЗЕ по смисъла на тази наредба са:

1. разпределителна уредба високо на средно напрежение, която не е елемент от преносната електрическа мрежа по смисъла на § 1, т. 20 от допълнителните разпоредби на ЗЕ, присъединена към елемент от преносната мрежа чрез присъединителен/ни електропровод/и високо напрежение;
2. разпределителна уредба средно напрежение, собственост на оператора на разпределителната мрежа, присъединена към електрическа уредба средно напрежение, собственост на оператора на преносната мрежа, чрез присъединителен/ни електропровод/и средно напрежение, собственост на оператора на разпределителната мрежа;
3. присъединителен електропровод високо или средно напрежение, собственост на оператора на разпределителната мрежа, присъединен към преносната мрежа.

В отговора си до КЕВР от 09.09.2020г. ЕСО ЕАД изрично е уведомило, че в конкретния случай се иска присъединяване именно на такъв обект на оператора на електроразпределителната мрежа – по чл.102 ал.1 т.2 -

разпределителна уредба средно напрежение, собственост на оператора на разпределителната мрежа, присъединена към електрическа уредба средно напрежение, собственост на оператора на преносната мрежа, чрез присъединителен/ни електропровод/и средно напрежение, собственост на оператора на разпределителната мрежа. Нещо повече – от страна на ЕСО ЕАД е подчертано, че се касае и за присъединяване към обекта на електроразпределителната мрежа на „електропроизводствени мощности, които ще работят в паралел с електроенергийната система,“, т.е. за наличие на предпоставките по чл.102 ал.4 от Наредба 6, в който случай, освен искането по ал. 1 се подават и документи по реда на част трета, т.е. че процедурата по присъединяване не може и не следва да се ограничи само със съгласуването по реда на чл.53 ал.2 от Наредбата, а следва да се подаде и искане за проучване на условията за присъединяване, за което именно проучване е поискала заплащането на цената от 7 848 лв. утвърдена от КЕВР.

По същество ЕСО ЕАД не е поискало заплащане, което не му се следва, за да извърши съгласуване, а е поискало спазване на предвидения ред по Наредба 6/2014г. за присъединяването, която ясно и изчерпателно е пояснявало за какъв обект, с каква мощност и по какъв начин се иска присъединяване, естеството на който обект изисква не приключване на процедурата само със съгласуване, а и извършването на проучване за присъединяване и то на две основания – по чл.102 ал.1 т.2 и по чл.102 ал.4 от Наредбата.

Тези доводи и пояснения на ЕСО ЕАД са напълно пренебрегнати от страна на КЕВР, същите не са обсъдени (липсват) в доклада от Дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ до председателя на КЕВР, поради което и същината на спора е изместена и в действителност той е останал неизяснен и съответно и неразрешен.

Съдът приема, че условията и мястото на присъединяване – стълб 96/6 на ЕЛ „С.“ 20 Kv от електроразпределителната мрежа на ЕР Юг. Тъй като „С.“ 20 kV се захранва от подстанция „С.“ 110/20 kV , собственост на ЕСО ЕАД, на ВтЕЦ на заинтересованата страна осъществяват именно хипотезата на чл.102 ал.1 т.2 от Наредбата – присъединяване на разпределителна уредба средно напрежение, собственост на оператора на разпределителната мрежа, присъединена към електрическа уредба средно напрежение, собственост на оператора на преносната мрежа, чрез присъединителен/ни електропровод/и средно напрежение, собственост на оператора на разпределителната мрежа. Съдът приема и че въпросната ВтЕЦ е именно с електропроизводствени мощности, които ще работят в

паралел с електроенергийната система, т.е. че са изпълнени и условията по чл.102 ал.4 от Наредбата, които изискват също подаване на искане за проучване на условията за присъединяване до оператора на преносната мрежа, за което се дължи безспорно и заплащането на цената от 7848 лв., съгласно т.2.1 от Решение № Ц-27/2016г. на КЕВР.

Жалбоподателят не спори в случая относно задълженията си по чл. 116 ал.1 от ЗЕ - операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да присъедини всеки обект на производител на електрическа енергия, разположен на съответната територия, при условията предвидени в закона, както и за тези по ал. 3 – "Операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да извършва разширението и реконструкцията на електропреносната или съответната електроразпределителна мрежа, свързани с присъединяването на обекти на производители, до мястото на присъединяването", а единствено за приложимия закон - че се подава искане по чл.102 ал.1 от Наредбата, както и освен „искането по ал. 1 се подават и документи по реда на част трета“, т.е. , че следва да се извърши и проучване на условията за присъединяване (чл.51), за което му се дължа плащане на цена, утвърдена от КЕВР.

Като не е определила правилно обекта за присъединяване на оператора на електроразпределителната мрежа респ. и електропроизводствените мощности, които се присъединяват към този обект на електроразпределителния оператор, които безспорно ще работят в паралел с електроенергийната система, КЕВР е постановила немотивирано решение, в нарушение на изискванията за форма на акта по чл.59 ал.2 т.4 от АПК, което е и в противоречие с материалния закон. Дадените задължителни указания на жалбоподателя в решението са в противоречие със закона, и необосновани, лишени от фактическо и правно основание. Липсата на конкретни фактически обстоятелства в оспорения акт, които да отговарят на приложимите правни норми, представлява съществено нарушение, тъй като ограничава правото на защита на засегнатите от него лица и в случая ограничава до известна степен съдебния контрол върху неговата материална законосъобразност. Необходимо е КЕВР в пълнота да изясни и анализира събраните в производството доказателства, да определи правилно същината на спора, в съответствие с посоченото по-горе в настоящето решение и съобразно установеното постанови акта си. В противен случай, с въвеждането на практика за незаплащане на дължимата цена за проучване за присъединяване, чрез прилагане на процедура само по съгласуване, при

изисквания и за извършване на проучване за присъединяване, би се достигнало да създаването на неравнопоставеност на участниците на енергийния пазар и до наущаването на принципите, осигуряващи конкуренцията на участниците, както и финансово стабилен енергиен пазар.

Предвид изложеното, оспореното Решение № -172 от 25.02.2021 г. на КЕВР се явява незаконосъобразно, поради което следва да бъде отменено. Преписката следва да се върне на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне, при спазване на дадените в решението указания по тълкуването и прилагането на закона.

Процесуалният представител на жалбоподателя е направил искане за присъждане на сторените по делото разноски, в размер на 3000 лв. заплатено адвокатско възнаграждение, което предвид фактическата и правна сложност на спора следва да бъде уважено в пълен размер, като се отхвърлят като неоснователни направените възражения за прекомерност от страна на ответника.

Доколкото Решение № Ж-177/25.02.2021г. на КЕВР в частта му по т.3 и по т.5 няма за адресат жалбоподателя, а ЕР Юг ЕАД, жалбата в тази част е недопустима, поради липса на правен интерес от обжалването и следва да бъде оставена без разглеждане.

Водим от горното и на основание чл.172 ал.2 и чл.173 ал.2 от АПК , Административен съд София –град, III отделение, 6б-и състав

РЕШИ :

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на "Електроенергиен системен оператор" ЕАД срещу Решение № Ж-177//25.02.2021г. на КЕВР, в частта му по т.3 и по т.5 и прекратява производството по делото в тази част .

В прекратителната част решението има характер на определение и подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщението.

ОТМЕНЯ, по жалбата на "Електроенергиен системен оператор" ЕАД, Решение № Ж-177//25.02.2021г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта му по т.1, т. 2 и т. 4.

ИЗПРАЩА преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне при спазване на дадените в решението указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на "Електроенергиен системен оператор" ЕАД разноски по делото в размер на 3000 лв..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред
Върховния административен съд в 14 –дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: